

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Historiae Ecclesiasticae Pars ...

Historiae Ecclesiasticae Pars Tertia, Qva Continentvr Hermiae Sozomeni
Salaminij lib. 9. Euagrij Scholastici Epiphanensis lib. 6

Christopherson, John

[Köln], 1569

De educatione, ratione vistus, consuetudine vitæ, ordinatione magni illius
Iohannis Chrysostomi, & quo modo illi obstiterit Theophilus Episcopus
Alexandrinus. Cap. II.

urn:nbn:de:hbz:466:1-12718

ad obiecta respondere. admodum oportune poterat: Proinde interrogatus aliquando quamobrem cum Episcopus esset, in die bis lauaretur? quonia inquit tertium non assequor: Rursus quoniam assidue utebatur veste candida, ex Catholicis quispiam ipsum dicterio perstrinxerat, ad quem ille, tu igitur inquit dicito, vbi nam preceptum sit atram vestem indui oportere? eo hæsitante, subiiciens, tu quidem inquit istud ostendere non poteris, mihi verò Solomon ille sapientissimus præcepit, inquit, Sint vestimenta tua semper candida: Quin & Christus ipse in Euangelijs, Cum candida veste apparuisset, etiã Moysen & Heliam Apostolis in eadem ostendit: Iam & istud quoque lepidè à Sisinnio dictum puto. Agebat Constantinopoli Leontius Ancyræ apud Galatas Episcopus. Qui quidem quod ecclesiæ Nouatianæ primatu illic deiectus esset, ad hunc supplicaturus venerat, vt eum recuperaret. Sed cum hic eum illi non redderet, ipse Nouatianis cõuitiatur, & indignos appellabat, quibus ius ecclesiæ concederetur, vt quos pœnitentiam, & speratam diuinitus humanitatem è medio tollere diceret. Tum Sisinnius, atqui, inquit nemo tanta pœnitentiã discrucietur atque ego. Interrogatè ibi Leontio quamobrem tandem? respondit, quod te aspexerim: Multa etiam alia ab eo oportune dicta cõmemorant, & circumferri multos aiunt eius libros haud inuenustos. Magis autè probabatur quoties viua voce diceret, vt quæ omnes actionis partes optimè tueretur, cum & voce oculis & vultu vrbanisimo auditorè abunde mouere posset. Sed qualis hic vir extiterit, hætenus dictum sit, vt hinc intelligatur, qualem ille indolem, educationem, & professionem sortitus fuerit.

*De educatione, ratione vultus, consuetudine vitæ,
ordinatione magni illius Iohannis Chrysostomi,
& quo modo illi obstiterit Theophilus Episcopus
Alexandrinus. CAP. II.*

DVrante hoc Imperio, Cum defunctus esset Nectarius, essetque congregatum concilium, quem nam in eius locum ordinare cõueniret, dum alij alios eligunt,

SOZOMENI HISTOR.

nec omnibus probatur idem, tempus extrahitur: Erat autem Antiochiæ ad Orontem presbyter, cui nomen Iohannes, genere patricius, vita integer, ad dicendum ac persuadendum potens, & inter sui temporis oratores excellens, sicut etiã Libanius Syrus Sophista testatus est: Qui cum moriturus esset, rogantibus amicis, quemnam sibi vellet esse successorem? Iohannẽ dixisse fertur, nisi hunc sacrilegio Christiani surripuissent: Plurimis autem suis in ecclesia auditoribus ad virtutem profuit, & suam de Deo opinionem instillavit. Siquidem eo quod ipse vitam planè diuinam ageret, ad suæ virtutis æmulationem auditores excitabat. Ad eandem verò sententiam secum amplectendam eos insuper facilè inducebat, non quidem, quòd arte quapiam aut orationis vehementia vrgeret, sed quòd sacrorum librorum veritatem sincerè explicaret. Oratio enim factis ornata fide meritò videtur esse digna. His autem destituta, scurram, & suorum ipsius dictorum reprehensorem eum qui loquitur, arguit, quamuis magna diligentia doceat: In illo igitur erat vt ex vtroq; probaretur. Victus enim ratione sobria utebatur, & vitæ cõsuetudine exquisita, stilo orationis perspicuo cum splendore: Nam & natura ipsa habilis erat, & præceptores insuper in exercitiis oratoriis Libanium, in studiis philosophiæ Andragathium sortitus est: Cum autem causas in foro acturus, & hoc genus vitæ sectaturus speraretur, ille sacros scrutari libros, & ex præscripto ecclesiæ philosophari statuerat. Atque huius quidem philosophiæ magistros illos habuit, qui tum temporis ibi celebribus lectoriis præsidebant, Carterium scilicet ac Diodorum, istum qui demum Tarsensis ecclesiæ Antistes fuit, quem equidem audiui propriarum commentationum multos reliquisse libros: Direxisse autem ad literam sacre scripturæ interpretationes suas, auersatum verò speculationes vniuersas: Non solus autem ad hosce ventitabat, sed in eandem secum sententiam pertraxit ex Libanij schola sodales suos Theodorum quendam & Maximum. Quorum Maximus postea Seleuciæ apud Imauros Episcopus factus est. Mopsuestiæ verò in Cilicia Theodorus, ad quem

*Theodor. Prop.
Iustit. Epus*

ad quem lapsum diuinus ille Chrysoſtomus epistolam alteram scribit: Erat is scripturæ sacræ, ac reliquæ tum Oratorum tum Philosophorum disciplinæ satis peritus, & ab initio quidem cum in sacras leges incidisset, & cum sanctis viris conuersaretur, hoc vitæ genus approbat, ac seculare damnabat, sed in eodem hoc proposito non perstitit. Verùm pœnitentia ductus ad aliam vitæ consuetudinem pertractus fuit, & quod est consentaneum, contrariis argumentis propositum suum ornans ex veterum exemplis, (erat enim variæ lectionis) in urbem reuersus est. Conducibilius id sibi fore sua opinione statuens, quo ipse potiri concupiscebatur: Iohannes igitur, intellecto, quod ille negotiis mundanis iam implicaretur, & in matrimonio contrahendo occupatus esset, epistolam tum verbis tum sententijs diuiniorum, quàm vt eam mens humana capiat, ad illum conscriptam transmisit: Ille verò vbi in eam incidisset, pœnitentia ductus fuit, ac rursus facultatibus relictis ac nuptijs abdicatis, Iohannis consilio saluatus, & ad Philosophicam vitam regressus est: Proinde mihi vel hinc facile conici posse videtur, quòd singularis quædam suadela in Iohannis oratione emineret. Vicit enim ipsa & eos quoque, qui pari tum dicendi tum persuadendi facultate pollebant: Hæc ipsa vulgum cepit, ac maximè cum frequens esset in coarguendis peccatis, tam in ecclesia publicè, quàm priuatim apud eos, qui deliquissent, perinde ac si ipse iniuria fuisset affectus, cum summa dicendi libertate stomachans: Ea verò res multitudini meritò grata erat, molesta autem diuitibus ac potentibus, penes quos delictorum pars est maxima: Cum igitur notis ob experientiam, ignotis ob famam tum eruditionis tum virtutis per vniuersum Romanorum Imperium clarus esset, dignus visus est, qui Constantinopolitanæ ecclesiæ Episcopus constitueretur: Postquam itaque in hoc populus & clerus suffragium suum contulissent, etiam Imperator astipulatus fuit, & qui eum adducerent, emisit. Conuocauit etiam Synodū vt ea ratione fauorabiliorem redderet illius ordinationem: Non multò post igitur Asterius

Aa ij præfectus

SOZOMENI HISTOR.

præfectus Orientis acceptis Imperatoris literis indica-
uit Iohanni vt ad se veniret, perinde ac si illum aliquid
rogare ipse vellet, qui vbi venisset, confestim vna cum
eo conscenso curru Pagras abequitat, quæ statio est ita
dicta: hic eo legatis Imperatoris tradito, reuersus est: vi-
detur autem ille quod ad hoc negocium attinet, percom-
modè transgisse, antequam Antiochienses resciscerent,
qui ad seditionem pertinaces erant & propensi. Vt Iohan-
nem sponte sua dimissuri nunquam fuerint, nisi prius ali-
quid vel passi essent, vel ipsi patrasent. Posteaquam
autem Constantinopolim appulisset, & vocati sacerdotes
conuenissent, ordinationi eius obstat Theophilus, qui
promouebat Isidorû. Erat hic ex presbyteris illi subditis
vnus, idemque peregrinorum ac pauperum profectus A-
lexandriæ: à puero autem apud Scetin philosophiæ maxi-
mam nauarat operam, vt ex hominibus intellexi, qui cum
ipso versati fuerant. Alij dicunt Theophilo hunc fuisse
amicum propterea, quòd & particeps & conscius illi esset
rei cuiusdam periculose: Aiunt eum, quòd cum bellum
gereretur aduersus Maximum, Theophilus datis huius
muneribus, nec non & literis, tum ad Imperatorem tum ad
Tyrannû, Romam proficisci, & ibidem belli euentû præ-
stolare iusserit, vt victori cû suis literis munera daret: huc
verò in hoc facto deprehensum, & quoniam sibi metueret,
fuga dilapsus Alexandriam fuisse reuersum. Ex eo deniq;
Theophilum hunc virum inter fidelissimos sibi repu-
tasse, & hac occasione cogitasse illi in periculi suscepti re-
tributionem Constantinopolitanæ sedis Episcopatum cõ-
ficere: Verùm siue ob hanc causam, siue ob id quod bo-
num virum iudicavit, hunc ordinare studuerit Theophi-
lus, ad extremum consensit tamen suffragijs pro Iohanne
latis, quòd plane metueret huius ordinatione studentem
Eutropium, qui tum Palatij præfectus erat. quem illi in ot
esse comminatum dicunt, vt aut cæterorum calculis suò
adijceret, aut illis sese purgaret, qui ipsum reû agere de-
reuerant, aderat enim tû fortè multi, qui illum coram sy
nodo accusaturi erant.

Quo mo-